

[Inge Krogh]

muligt i deres bolig. Desværre ser det ud til, at mange ældre bor dårligt, og at mange ikke kommer ud, efter at de er begyndt at blive bevægelseshandicappede.

Hjemmehjælpsordningen er udmærket, men jeg tror også dér, at de ældre bør kunne bestemme mere. I nogle kommuner er man begyndt at bestemme, at man skal skifte hjemmehjælp med visse ret korte mellemrum. Jeg tror, det er meget dårligt, hvis forholdet ellers er godt mellem pensionisten og hjemmehjælpen. De fleste steder er der ingen hjemmehjælp i weekenden og heller ikke om aftenen eller om natten, og det burde der utvivlsomt være. Specielt er det meget vigtigt, at der er nogle, der kan komme og se til den ældre om natten. Meget ofte er den ældre, der er alene, angst efter i et langt liv måske at have været gift og vant til at være sammen med andre.

Det kunne måske være en løsning, hvis familie på den ene eller den anden måde kunne overtage noget af hjemmehjælpen eller noget af plejen og få betaling herfor.

Adskillige undersøgelser på hospitaler viser, at det vil kunne spare meget hospitalsplads, hvis man kunne sørge for en akut sygepleje og akut hjemmepleje. En udvidelse af hjemmeplejen vil i det hele taget kunne spare pladser på sygehuse, og det samme vil en udbygning af beskyttede boliger. En nylig meddelelse fra psykiatrisk afdeling i »Nordvang« viser, at der gik 100 ældre på afdelingen, der blot ventede på et sted at være.

Det er et meget stort problem, når man kommer til det punkt, hvor den ældre måske ikke kan hjælpes hjemme og ønsker anbringelse udenfor. Beskyttede boliger, hvor man kan få mad og der kan tilkaldes hjælp, er en udmærket løsning, men fortsat vil det vel være sådan, at en meget stor del af ældre er henvist til plejehjemmene. Der kan også være ældre, der er så ængstelige for at være alene, at det at kunne åbne sin dør ud til en gang, der er fælles, kan virke befriende.

Jeg synes, det er værd at gøre sig klart, at af dem over 80 år er i hvert fald hver fjerde på plejehjem, og vi ved, at når mennesker kommer på plejehjem, er de i alt for høj grad afhængige af de mennesker, der er omkring dem; det gælder også her, at der kommer et fuldstændig ensartet præg. De ældre har ingen indflydelse på, hvad de f.eks. kan få at

spise. Der burde være valgmuligheder, der burde være flere retter.

Jeg var for nylig på besøg hos en fjern slægtning på et plejehjem. Vedkommende havde absolut ingen appetit, og der blev serveret 3 ganske udmærkede stykker smørrebrød, men belagt med noget, som bestemt ikke fremmede appetitten. Nogle steder er kosten meget tung og indeholder efter min mening ikke tilstrækkeligt med grønsager og vitaminer. Jeg har før spurgt, om der er nogen kontrol, og jeg har fået at vide, at det er dyrlægerne, der kontrollerer maden. Jeg vil da meget stærkt gå ind for, at der bliver foretaget en undersøgelse og kontrol af kosten på plejehjemmene. Det kan vel kun være for bakterier osv., dyrlægerne undersøger maden.

Der har været nævnt, at den ældre kun får udbetalt lomme penge. Det gør den ældre endnu mere afhængig af dem, der er ansat på plejehjemmet. Den ældre skal f.eks. have sådan noget som tøj, sko osv. af plejehjemmet, men det kræver, at vedkommende siger til, og det ønsker den ældre ofte ikke, og resultatet kan være, at vedkommende ingenting får.

Der arrangeres udflugter og fester, som de ældre ikke har megen indflydelse på.

På de fleste plejehjem arbejder personalet ganske udmærket, men jeg synes, at der kunne være grund til at nævne, at man måske skulle have lidt mere etik også i undervisningen af plejepersonalet. For nogen tid siden kom jeg på et plejehjem. En af personalet så mig og råbte på gangen – ganske vist meget humoristisk: »Nu må vi ikke bande, for nu kommer Inge Krogh«.

Jeg har mere alvorligt drøftet det med en læge, der arbejdede på et plejehjem, og han sagde, at man jo ikke kan sige til voksne mennesker, altså plejepersonalet, at de ikke må bande. Det mener jeg nu godt at man kan. Det bliver sagt, at der er nogle, det er naturligt for, og de ville synes, det er mærkeligt, at plejepersonalet ikke bander, men jeg tror nu nok, man må sige, at det hører med til almindelig etik ikke at bande, og der er i hvert fald mange på plejehjemmene, der er utrolig generet af det.

Værelserne er alt for små, og der er næsten ikke andet at gøre end at få 2 stuer til hver beboer. Det er urimeligt, at man i et lille værelse på 10 m² både skal sove og opholde sig hele dagen.